

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Γ'.

ΑΡΙΘ. 35.

Συνδρομή προπληρωτέα,
 εἰς τοὺς ἑτάτους τοῦ Κράτους κατὰ
 τὸ ἑλληνικόν ἔτος. 2.
 Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
 Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ. Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
 μὴ ὄβ. παλαιῶς 2.
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
 εἰς τὸ ὑπογραφεῖον Κ.Ε.-
 ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
 Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
 τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
 εἰσαλοαποθήκης

Κεφαλληνία 12 Μαΐου 1861.

ΤΑ ΓΕΛΟΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

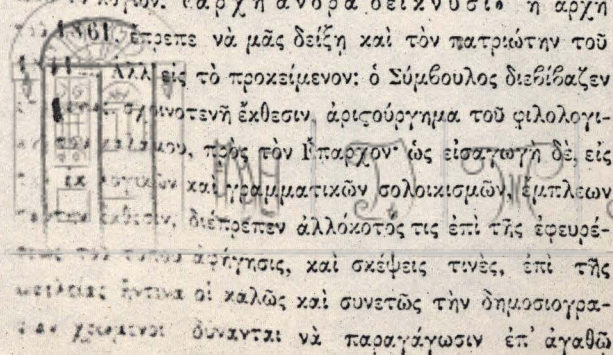
«Hæc ego non credam Venusinâ digna Lucernâ
 »Hæc ego non agitem? ...»

(Ιουβενάλιος Σ. Α΄.)

Ἐδημοσιεύετο εἰς τὸν 34 ἀριθμὸν μας, ὁ Πάτερ ἡμῶν, καὶ ὁ Πιστεύω τῆς Περπερούλας, καὶ συναμα εἰδίδετο τὸ σύνθημα πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα ἀντίτυπον, ὅστις ἀπάεινε τὴν παραλαβὴν τοῦ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρήσεως· ἐν τούτοις, ὁ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Θρησκευτικῆς Σύμβουλος, λαβὼν γνῶσιν, παρὰ τινος βλακῆς καὶ θρησκομανοῦς ὑπαλλήλου, περὶ τοῦ κυκλοφοροῦντος φύλλου, εἴτε συμμερισθεὶς τὰς ἀνοήτους καὶ γελοίας προλήψεις τοῦ ὑποδεστέρου του, εἴτε ἐλπίσει θῆραν δημοκοπίας καὶ προπαρασκευὴν ψήφων, εἴτε ἀπασιδήπως ἐκέρυττε φοδερὰν κατὰ τῆς Διαολαποθήκης σταυροφορίαν, καὶ δικαίως, καθότι ἂν ἀληθῆς ἦ ὁ λόγιος· εἰ ἀρχὴ ἀνδρᾶ δεικνύσει ἢ ἀρχὴ ἄλλου, ἔπρεπε νὰ μᾶς δείξῃ καὶ τὸν πατριώτην τοῦ φύλλου. Ἄλλ' εἰς τὸ προκειμένον· ὁ Σύμβουλος διεβίβαζεν τὸ φύλλον ἐπισημοσυνετῆ ἔκθεσιν, ἀριστοῦργημα τοῦ φιλολογικῆς ἔργου, πρὸς τὸν Ἱεραρχον· ὡς εἰσαγωγή δὲ εἰς τὸν Ἱεραρχον καὶ γραμματικῶν σολοικισμῶν, ἐμπλεῶν τῶν ἐπισημοσυνετῶν, διέπρεπεν ἀλλόκοτος τις ἐπὶ τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἐπισημοσυνετῶν ἀφῆγησις, καὶ σκέψεις τινές, ἐπὶ τῆς ἀφῆγησεως ἔστινα αἱ καλῶς καὶ συνετῶς τὴν δημοσιογραφίαν χρῆταισι δύνανται νὰ παραγάγωσιν ἐπ' ἀγαθῶ

τῆς Κοινωνείας, ἔληγε δὲ ἐλεεινολογῶν ὁ συγγραφεὺς τὴν Πατρίδα του, διὰ τὴν ἕως ἀπὸ τὸ 1818 στρεβλὴν χρῆσιν τοῦ θείου τούτου δώρου! — Διὰ τοῦ αὐτοῦ τραγελαφικοῦ ὕφους, διὰ τῶν αὐτῶν σολοικῶν ἰδεῶν, διὰ τῶν αὐτῶν λογικῶν πλημμελημάτων, προβαίνει ἤδη εἰς τὴν στηλίτευσιν τῆς Διαολαποθήκης, τὴν ὁποίαν μέμφεται ὡς ἀπολίτευτον· αἱ! Κύριε, οἱ ἄνθρωποι μορφοῦνται μὲ τὰ ταξείδια· ἀλλ' αὐτὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στοιχίζουσι· ἐκτὸς ἀν... ἀλλ' εἶνε σπάνιον τὴν καταδικάζει δὲ ὡς ἔνοχον, ἐσχάτης προδοσίας, μαντεύσαστε διατι; Διότι μετεχειρίσθη ἀπλῶς τὸν τύπον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστειος (τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχὴν ἠδούκασε νὰ θέσῃ κατὰ τὴν δευτέραν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον) καὶ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς, πρὸς Σατυρισμὸν!! Ἐρωτῶμεν τώρα, ἂν ἦνε ἀνοησία ἢ τί ἄλλο τὸ νὰ συγγῆ τις ἐν καλῇ τῇ πίστει, τὴν πίστιν καὶ τὰς προσευχὰς τῆς γελοιογραφουμένης Περπερούλας, μὲ τὴν πίστιν καὶ τὰς προσευχὰς τῶν χριστιανῶν;.. νὰ συγγῆ τις τὰς ἰδέας μὲ τὰς λέξεις, τὴν οὐσίαν μὲ τὸν τύπον;!

Ἀλλ' ἴσως μᾶς εἶπει ὅτι ὁ ὄχλος δύναται νὰ τὸ παρενοήσῃ—Ἡμεῖς ἀφίνομεν τὸν ὄχλον, ἂν ὄχλος ὑπάρχη, εἰς τοὺς ἀγύρτας καὶ ἀποτεινόμεθα ὡς ἀνεκαθεν ἀπετάλημεν πρὸς τὸν λαόν, δὲν θέλωμεν δὲ μέχρι τούτου ν' ἀδικήσωμεν τὸ νουνεγῆς μας καὶ φιλόμυσον Κοινὸν ὡσεὶ νὰ ὑποπτευθῶμεν ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπάρχοντων αἴτημα, ἔσω καὶ τῆς ἐσχάτης τάξεως, τὰ ὅποια νὰ ἐξέλαβον τὸ ἀθῶον ἐκείνο καὶ κοῦφον λογοπαίγνιον αἴτημα, ὡς πρὸς τὴν ἐμπαιγμὸν ἐκ μερῶν μᾶς τῶν θετικῶν δογματικῶν καὶ τῶν θεοδότων παραδόσεων — Συμπεραίνει δὲ τὴν κυκλικὴν του ἔκθεσιν προτεινῶν ἵνα ὁ ὑπευθυνὸς μας παρεμφθῆ εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ ὑπ' αὐτοῦ νοουδιτηθῆ! Ὅποια μωρία! Ἐγγῶριος Σύμβουλος ν' αὐτοχειροτονῆται

του Επισκοπού ανώτερος και προς αὐτὸν ν' ἀποστέλλῃ τοὺς καταδίκους του ὡσπερ πρὸς τὴν χαμερπεστέραν ἐκτελεστικὴν ἀρχήν!! Ἐν ἐπιλόγῳ δὲ προστίθῃσιν ὅτι ἐλπίζει τὸ σεβάσιμον τῆς ἡλικίας τοῦ Γέροντος (ἐννοεῖ τὸν Ἀρχιερέα) δραστηρίως νὰ ἐπενεργήσῃ ἐπὶ τῶν ψυχικῶν διαλέσεων τοῦ ὑπευθύνου (!;)

Προκαλοῦμεν δὲ τώρα οἰονδήποτε νὰ μᾶς ἀναφέρῃ ἂν δύναται ἐξ οἰουδήποτε ἀρχείου, οἰουδήποτε ἔθνους, οἰουδήποτε ἐποχῆς, τί ἀτοπιώτερον, τί γελοιωδέστερον ἢ τί ἀγρυτζιώτερον καὶ δημοκοπικώτερον τούτου, ὦ! βεβαίως οἱ ἀπόγονοί μας δύναται ἴσως νὰ μᾶς φθάσωσι κατὰ τούτο ἀλλ' οὐχί ποτὲ νὰ μᾶς ὑπερτερήσωσι, καὶ τοὺς προκαλοῦμεν.

Nil erit ulterius, quod nostris moribus addat
Posteritas, eadem cupient, facientque minores.

Λέγομεν ὅμως πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας ὅτι ἡ ταρτουρκικὴ αὐτὴ ἔκθεσις διήγειρε τὸν γέλωτα καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ὄλων του τῶν συναδέλφων, ἐπέλασε δὲ καὶ ὁ Ἐπαρχος ὡς ἐπίσης καὶ ὁ Γραμματεὺς του, καὶ μολαταῦτα ἀπεστέλλετο πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα πρὸς γνωμοδότησιν (!) ἀλλ' ὁ Εἰσαγγελεὺς διὰ τῆς ἀμερολήπτου καὶ ἐπισταμένης εὐθύτητος, δι' ἧς ἀνέκαθεν παρ' ἡμῶν διεκρίνετο δὲν ἠθέλησεν οὐδὲν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν γελοῖαν ταύτην παράστασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπισήμως διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του ἐσφύριζε τὸν νέον τοῦτον Κήνσωρα καὶ τοὺς γελοῖους συνηποκριτάς του.

Δράττομεν τὴν εὐκαιρίαν ταύτην ἵνα παρατηρήσωμεν εἰς τὸν οὕτω οἰκτρῶς ἀποπλανηθέντα Σύμβουλον, ὅτι ὄχλος εὐαπάτητος ὑπὸ δημοκοπικῶν καὶ ἀγρυτζικῶν ἐπιδείξεων καὶ παραπλησιῶν τερατοφυγημάτων εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχει πλέον, ἂν ἐπιθυμῇ δὲ πάλιν αὐθις νὰ ἐκλεχθῇ εἰς τὴν ὁποίαν κατέχει θέσιν, ἃς παρουσιάσῃ αὐστηρὰν λογοδοσίαν τῶν πολιτευματικῶν του λειτουργιῶν, ἃς καταδείξῃ τίνα ὠφέλειαν, τίνα πρόοδον, τίνα βελτίωσιν παρήγαγεν εἰς τὴν Κοινωνίαν μας, κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαπιστευθείσης αὐτῷ ἀρχῆς, καὶ τότε ἡ Πατρις εὐγνωμονοῦσα θέλει τοῦ παρατείνει τὴν ἀπολαύτην τοῦ μισθοῦ, ἢ εὐγνωμοσύνη τῆς Πατρίδος ἔστω ὁ μόνος τίτλος τῆς πολιτικῆς του παρ' ἡμῶν σημασίας, καὶ πρὸς τούτο, δὲν εἶνε χρεία νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ, οὔτε τὴν ἐπικρατοῦν λογοκρισίαν τοῦ μεσαιῶνος, οὐδὲ τὸν Παπικὸν Ἰνδικα οὐδὲ τὸ Ἐνετικὸν Ἀντιβλάσφημον.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ.

στελ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν τῆς Α. Βρετ. Μεγαλειότητος.

Βαθείαν καὶ λυπηρὰν παρήγαγεν εἰς τοὺς ὑποφανομένους ἐντύπωσιν, ὁ φόρος Δημοκοπίας. ὃν ἡ Ὑμετέρα Χάρις ἐσχάτως ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, ἀπέδωκεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἰονίου λαοῦ.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡ Ὑμετέρα Χάρις νὰ Σᾶς εἰποῦμε Μιλόρδε Δούκα ὅτι, τὸ βῆμα Σας τοῦτο ἦτον μᾶλλον ἀντιπολιτικὸν, καὶ κακῶς ἐσκεμμένον.

Ἡ Ἀγγλία εἶχε χάσει τὴ δημοτικότητάτης εἰς τὸν τετραπέρατον Κόσμον. Κάθε πούχε τῆς χρειασθεῖ νὰ κάμῃ μιὰ παρατήρησιν στοὺς Δέσποτας τῆς Εὐρώπης, ὑπὲρ τῶν τυραννομένων λαῶν, οἱ Δέσποτες ἐκεῖνοι τῆς ἀποκρίνοντο πῶς οἱ Καναδιᾶνοι γογγίζουσι, οἱ Ἰνδοὶ γογγίζουσι κ' ἐπαναστατοῦσι, οἱ Ἰρλανδοὶ τοὺς μισοῦνε, κ.τ.λ. ... Ὅλα τούτα ἦτανε ζωντανὰ ξεμπροστινιάσματα ποῦ τῆς ἐγενόντανε κάθε φορὰ, καὶ στὰ ὁποῖα δὲν εἶχε τίποτα νὰ ἀποκριθῇ. Εἶχε ὅθεν καταπείγουναν ἀνάγκην γιὰ ἓνα γεγονός διαφοροτικῶν εἶδους, γιὰ ἓνα ἀποδειχτικὸν ἐναντίου χαρακτῆρος. Τὸ ἀποδειχτικὸν τούτο, ποῦ γιὰ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, ἡ Ἀγγλία δὲν ἐμπόρνε νὰν τὸ λάβῃ οὔτε στὴν Ἰρλανδίαν οὔτε σὺν Καναδᾶ, οὔτε στὰς Ἰνδίας, ποῦ οἱ Ἀρμωσταί Σας τὸ ἐζητήσαν ἕως ἀπὸ τὰ 1833 εἰς τὴν Ἐφτάννησο, καὶ τὸ ἐζητήσανε πάντα ματαίως ἕως εἰς τὰ 1848... ἀπὸ τὰ 48 κ' ἐδῶ, ἐμεῖς οἱ ὑποφανόμενοι, καὶ ἄλλοι παρόμοιοί μας, ἐδουλέψαμε γιὰ νὰ σᾶς τὸ δώσωμε. Δώδεκα χρόνους τώρα ἀόκνως σᾶς ἐδουλέψαμε, καὶ τώρα τέλος πάντων ἠμπορεῖτε κ' ἐσεῖς, εἰς ἀπόδειξιν φιλελευθερίας καὶ φιλοστοργίας, νὰ φέρετε εἰς παράδειγμα τὴν Ἐφτάννησο! Ναι, τώρα ἠμπορεῖτε καὶ σεῖς νὰ εἰπῆτε,

« Ἴδοῦ στὴν Ἐφτάννησο ἓνας ὑπήκοος μας λαὸς τὸν ὁποῖον κατ' ἀρέσκειαν ἠμπορούσαμε νὰ καταπειέσωμε... καὶ ὅμως, πῶς διάγουμε μὲ αὐτόν; Τοῦ αὐξάνουμε αὐθορμήτως τὰς ἐλευθερίες του, ἐκεῖνες τὰς ἐλευθερίας ὅπου τοῦ ἔδινε τὸ Σύνταγμα... Τὰς μετεχειρίζεται πρὸς ἐξυβρίσθημα, ζητᾷ τὴν ἐξωσῆμα, ἐπαναστατεῖ σχεδὸν ἐναντίον μας... Κ' ἐμεῖς εἰς τούτα ὅλα τί ἀντιπαρατάτομε; τὴ φιλοστοργίαν μας, προσφέροντες μεγαλῆτερες ἐλευθερίας, ὁποῖας αὐτοὶ ἤθελε νομίσουν ἄρμοδιες διὰ τὸν ἑαυτόντους!... Ἀρνοῦνται νὰν τὰς δεχθοῦνε κ' ἐκεῖνες, καὶ μᾶς ἀποκρένουνται πάλε μὲ ὀνειδισμούς... καὶ πάλ' ἐμεῖς φιλοφρονῶς τοὺς συγχωροῦμε καὶ τοὺς συμβουλεύουμε! Ἴδοῦ ὁποῖα εἶναι ἡ Ἀγγλία μὲ τοὺς ὑποκειμένους λαοὺς της!... »

Καὶ ἴδοῦ, Κύριε Ὑπουργε, τὸ Μεγα Πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλία χρεοστεῖ εἰς ἐμᾶς, εἰς ἐμᾶς τοὺς

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Χάριτα τὸν Δούκα τοῦ Νιουκά-

ἐπιούσους ἢ ἱμετέρα χάρις ἀγνωμονοῦσα φωνάζει Δημοκρίτους!... Αἱ, Λόρδε Δούκα, ὁ Pitt, ὁ Caning δὲν ἤθελε ποῦν ποτὲ ἕναν τέτοιο λόγο... ποτὲ δὲν ἤθελε περαθοῦν νὰ δυσφημίσουν μὲς' στὴν Ἐφτάνησο ἰακίνοὺς ὅπου μὲ κινδυνόητους ὑπηρετοῦν τὴν Ἀγγλίαν.... Με κινδυνόητους, Μιλόρδε Δούκα, ἐπειδὴ ἐχρειάσθη γιὰ τοῦτο νὰ ἀπαταίουν τὸν λαὸν ἀπάνου σ' ἀληθινάτου συμφύρατα, νὰν τὸν κάμουν νὰ φανῇ ἀνόητος, γελοῖος, καὶ ἀνάξιος ἐλευθεριῶν ἐνόπιον τῆς Εὐρώπης, διὰ τὴν κακὴν μεταχείρισιν τῆς ἐλευθεροτυπίας, τῆς ἐλευθεροψείας καὶ τοῦ Βουλευτικοῦ Βήματος.... Ναὶ, Λόρδε Δούκα, τοὺς ἐκαταντήσαμε τέτοιους, καὶ τοὺς ἐθέσαμε ἐκὼς ἰσικιο κοντὰ στὴν π ρ ο σ χ ε δ ι α μ ἔ ν η φιλοσοφίας, ἢ ὅποια ἐπομένως ἔλαβε σῶμα, σὰν ἕνα λαμπρὸν ἀνάγλυφον!...

Καὶ ἐνὸ ἐνομιζαμε νὰ ἤμασθ' ἔτσι καλὰ Ἰμπασμένοι στὴν εὐγνωμοσύνησας.... ν' ἀκούσωμ' ἐξεναντίας τὴν ἱμετέρα Χάριτα νὰ μᾶς φωνάξῃ ξάφνου δημοκρίτους!!!! Ἀ Λόρδε Δούκα, τί πετριά στὰ λαστρόνια!!!! Πετριά στὰ λαστρόνια, Μιλόρδε Δούκα, γιὰτι, « τοῦ Κατοιδιόρη ὅ,τι θέλεις κάμετου, μὰ μὴν τοῦ ἔγάλης τῆ κούρια.... »

Ἐμεῖς θέλει πασχίσουμε νὰ ν τ ἡ γ υ ρ ῖ σ ω μ ε ἰμπρός στὰ μάτια τοῦ Ἄνεμογιάννη.... Ὁ Ἄνεμογιάννης εἶναι εὐπιστος, κ' ἐμεῖς εἶμαστε γυμνασμένοι σὲ τοῦτα.... Μὰ, κάνεις κακὸ δίκουσου, Μιλόρδε Δούκα γιὰτι ἀψυχᾶς ἔτσι τοὺς ὅσους ἤθελ' εἶναι πρῦθυμοι νὰ σὰς δουλεύουνε, καὶ ἐν πρώτοις τοὺς ὑποφαινομένους

Ἀντώνιος Δάνδολος. — Θεόδωρος Βεντούρας. — Σπυρίδων Ἀρβανιτάκης. — Σταμάτιος Λάσκαρης. — Νικόλαος Παγκράτης. — Διομήδης Δελθινιώτης. — Σπυρίδων Βούλγαρης. — Στέφανος Παδοβάς.

Κέρκυρα 10 Ἀπριλίου 1861.

Κύριε Συντάκτα.

Σὰς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὸ παρα πόδας ἀρθρίδιον.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας.

Ἐπισημαίνω, ἐλλογεῖς, κάμετε ἐλεημοσύνη.

(Βαλαωρ. Θάν. Βίγ.)

Ἡ ψηφοφορία εἰς τὸν ἐκλογικὸ νόμον, καὶ τὸ μᾶλλον. Τὸ δὲ ὅ ἐκλογικὸς νόμος γιὰ τῆ ψηφοφορίας

— Εἴρεις γιὰτι ρωτῶ; ρωτῶ, γιὰτι πιστεύω ὅτι ἡ ψηφοφορία εἰς τὴν Ἐφτάνησο εἶναι ὅλο τὸ ἐναντίον ἀπ' ὅ,τι λέει ὁ ἐκλογικὸς νόμος, καὶ θέλω νὰ ἰδῶ ἂν καὶ σὺ εἶσαι τῆς γνώμης μου.

— Καὶ ποῖα εἶναι ἡ γνώμη σου; Γιὰ νὰ τὴν ἀκούσωμε.

— Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ἡ ψηφοφορία εἰς τὴν Ἐφτάνησο εἶναι ἕνας εὐγενικὸς τρόπος νὰ ζητᾷ ἄνθρωπος τὴν ἐλεημοσύνη.

— Ἄ! μπᾶ! Ἐλεημοσύνη!... Τί ἔχουν νὰ κάμουν ἡ ψηφοφορία μὲ τὴν ἐλεημοσύνη;...

— Ἄσε ν' ἀκούσης. Ἰπότησε ὅτι σὺ ἢ ἐγώ — ἄς ποῦ με ἐγώ — εἶμαι τόσῳ κατρεγάρης ἢ τόσῳ μπαίρην ὥστε κανένας ἀπὸ τοὺς συμπολίτες μου δὲν τολμᾷ νὰ μὲ ἀφειδευθῇ τὰς ὑποθέσεις του ἢ ὅτι εἶμαι γιομάτος χρέγια, καὶ ὅτι ὅσα κερδίζω ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη μου ἢ ἀπὸ τὴ τέχνη μου δὲν μὲ φθάνουνε γιὰ νὰ τὰ πλερώσω ἢ ὅτι εἶμαι γιὰτρός, ἀλλὰ τόσῳ γαιδουρογιατοῦ, ὥστε οἱ συμπολίταις μου δὲν τολμᾶνε νὰ μὲ ἀφειδευθοῦνε τὴ ζωὴ τους ἢ... ὅ,τι ἄλλο θέλεις, φθάνει νὰ ὑποθέσης πάντα ὅτι ἡ κατρεγαριά μου ἢ ἡ γαιδουροσύνη μου μὲ κάνει ὥστε νὰ μὴν εὐρίσκω τὰ μέσα γιὰ νὰ ζήσω. Τί νὰ κάμω ἐγώ τότες; νὰ ζητήσω τὴν ἐλεημοσύνη φανερά; ὄχι ὑπάρχει ἄλλος εὐγενικώτερος τρόπος γιὰ νὰ γιομίσω τὴν μπουρσά μου. Καὶ ἰδοὺ εἰς τί αὐτὸς ὁ τρόπος συνίσταται. Κάθε 2, 3, 5 χρόνους, βγάνω ὄξω, καθὼς κάποιοι ψεύτικοι διακοναροῖο τὴν Κυριακὴν, μία κασσέλα, ἢ ὅποια ὀνομάζεται κ ἄ λ π η, καὶ μὲ αὐτὴ τὴ κασσέλα, μὲ αὐτὸ τὸ κουτὶ πᾶω τρογύρου εἰς τὸν ἕνανε καὶ εἰς τὸν ἄλλονε, καὶ τοὺς λέω, Β ἄ λ τ ε γ ι ἄ τ ἡ ν Ἐ ν ω σ ι, ἀπαράλλακτα καθὼς οἱ ψεύτικοι διακοναροῖο λένε β ἄ λ τ ε γ ι ἄ τ ἡ ν Π ἄ ν α γ ῖ α, γ ι ἄ τ ὸ ν Ἄ ι Γ ι ὠ ρ γ η καὶ καθ' ἐξῆς, καὶ ἐκείνοι εἰσχωρνε μέσα εἰς τὴ κασσέλα κατὶ μπάλης ποῦ ὀνομάζονται ψ ἦ φ ο ι, ἀλλὰ ποῦ ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ φαρδίνια καὶ μικρὰ, καθαρὰ δηλαδὴ ἐλεημοσύνη, γιὰτι αὐταῖς ἢ μπάλης ἀλλάζονται ἔπειτα μὲ 40 τᾶλλαρα τὸ μῆνα, καὶ μὲ δίνουνε τὸ δικαίωμα, καθὼς ἀληθινὸς διακονιάρης ποῦ εἶμαι, νὰ μὴ κάνω τίποτες, καὶ μοναχῆ εἰς τὸ τέλος τῆς πενταετίας νὰ φωνάξω πάλαι Ἐ ν ω σ ι, γιὰ νὰ ματαγιομίσω τὴν κασσέλα καὶ τὴν ἀδειανὴ τὴ μπουρσά μου. Μπουρσα ἀδειανὴ, κασσέλα, φαρδίνια (ψῆφοι), τίποτες δουλεία, τί ἄλλο εἶναι ὅλα αὐτὰ παρὰ ἀληθινὴ διακονία; καὶ δὲν εἶγα δικαί νὰ πᾶω πᾶς ἡ ψηφοφορία εἰς τὴν Ἐφτάνησο εἶναι ἕνας εὐγενικὸς τρόπος νὰ ζητᾷ ἄνθρωπος τὴν ἐλεημοσύνη;

— Ναὶ; μὰ τὸν Θεόν! ποῦ εἶγες δίκαι καὶ γιὰ νὰ

ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ
ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΣΧΥΡΟΥ

σοῦ ἀποδείξω ὅτι μὲ ἐκατάπεισες, σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι διὰ πρώτη ψηφοφορία, ἀντὶς ἀπὸ τὴν ψ ἦ φ ο ποῦ Ὁά μου δώσουνε, θὰ ρίξω εἰς τῆ κα σέ λ α ι ς ἀπὸ ἓνα φαρδίμ στὴ καθεμία.

— Σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ τὸ κάμης, γιατί Ὁά σὲ βάλουνε στὴ φυλακὴ.

Ο ΠΙΣΤΕΥΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΜΕΓΑ.

Si natura negat, facit indignatio versum
Qualemcunque potest, quales ego, vel Panurus.

(Ἰουβενάλιος Σ. ἀ.)

Στὴ λιροῦλα ἐγὼ πιστεύω, στὸ σελήνι, στὸ φαρδίμ,
Καὶ στὴ θέσι τὴν ἀγία, ποῦ ἀκόπιαστα τὰ δίνει.
Καὶ πιστεύω πῶς δὲν εἶνε, οὔτε κρίμα, οὔτ' ἁμαρτία
Γιὰ τὴ θέσι νὰ προστρέχω, τσ' ἐποχῆς στὴν ἀγυρτεία.
Πλὴν πιστεύω πῶς συμφέρει, νάμε πάντα χῶρις χρωμα,
Ἀνεξάρτητος ποῦ λένε, ἀπὸ κάθε λογῆς κόμμα.
Γιατί ἔτσι πιτυχαίνω, νὰ κολάω, ὄντες βολέση,
Σ' ὅτι κόμμα μὲ συμφέρει, καὶ περσσότερο μ' ἀρέσει.
Ἢ ἀρχαῖς, πιστεύω οὐλαις, εἶν' καλαῖς ὄντες μπορούνε,
Μὲ μίθωλα τὴν τσέπη τοῦ πολίτου νὰ πληροῦνε.
Καὶ πιστεύω πῶς δὲν εἶνε διαφορὰ στὰ κόμματά μας,
Παρ' ἐκεῖνη ποῦ γεννέται μὲς τὰ μπουρδίνα μιאלά μας.
Κυβερνητικὸς ἢ ὄχι, κατὰ π' ἄνεμος φυσήση,
Θάνε ὁ φρόνιμος πιστεύω, ἂ δὲ θέλει νὰ ψηφῆση
Ὅχ' τὴν πείνα ποῦ μαστίζει, τοῦν ζουρλῶνε τὰ ἐντόσθια,
Τὸ Μισθὸ λοιπὸν λατρεύω, σὰ Γιατρὸ σὲ τέτοια ἀρρώξια.
Ὅλα μοῦν συχωρεμένα ὅσα κάμω γιὰ νὰ μείνω
ἕως τὴ θέσι ποῦ κατέχω, καὶ τσοῦ φθονερούς ἀφίνω
Νὰ ξερνᾶνε ὅσο θέλουν τὴ φαρμακερὴ χολή τους
Ἢ συνειδησι ἢ δική μου δὲν ὁμοιάζη τὴ δική τους.
Ὁ Λκός μας θέλει στάχτη εἰς τὰ μάτια νὰν τοῦ ρίχνουν
Τὸ πιστεύω, κ' ἢ ἐπιστήμη καὶ ἢ πείρα τ' ἀποδείχνουν.
Δὲν πιστεύω νὰ πιστεύω στὸν πιστεύω ποῦ πιστεύει
Ἢ καυμένη ἢ Περπεροῦλα, γιατί ἐκεῖνη δὲ λατρεύει
Σὰν κ' ἐμένα τὴ ληρῶνα, τὴ θαυματουργὴ κ' ἀγία
Ποῦ μὲ κάνει νὰ ξεντόνω ἐν ἀνέσει τὴν κοιλία.
Τοπα καὶ τὸ ματαλέω εἶν' τὰ πρῶτα μου καὶ μόνα
Εἰδωλά μου τὸ κανίσκι, τὸ φαεὶ καὶ ἡ ληρῶνα.
Πλὴν τῆ θέσις μου τὰ χρέη; δὲν πιστεύω νάνε χρέη
Καὶ ὁ φλύαρος ὁ τύπος ὅσα θέλει τόσα ἄς λέη.
Ἦνε προσβολὴ πιστεύω ὅπου κάνουμε στὰ θεῖα
Τοῦς προστάτας μας ἀγίους νὰ φυλάμ' ἀπὸ ληξεία

Χρεῖα πόχουν ἢ μοναῖς τους τῶν ἀνθρώπων τῆ
[κλεψιαῖς
Δὲ φαλίρουνε οἱ ἀγίοι ἀπὸ Συμβουλαρπαγαῖς.
Μὰ σὲ κάθε πνηγῆρι εἶναι χρέος μου πιστεύω,
Καὶ συφάμελα νὰ τρώω καὶ τσοῦ φίλους μου νὰ γεύω,
Κεῖσὲ κάθε ζεῦμι Ἀγίου Ἐ! Θροπάρι ποῦ τοῦ ψάλλω:

Ἄγιε μου, δίνε γεία,

Ξεντομάρα στὴν κοιλία,

ὄντες βρίσκη τὴν ἀμάκα,

Νὰ ξεντόνη σὰ βουσακά.

Κι' ὄντες βρίσκη, λιγουλάκι,

Νὰ μαζόνη σὰν πουγγάκι.

Ἐχω ὁμως πάντα χρέος, νὰ οἰκονομῶ ἀπὸ τ' ἄλλα,
Ὅσα ξωδευθοῦν τῆ μνήμης εἰς τὰ ζεύγια τὰ μεγάλα.
Καὶ γιὰ τοῦτο διορίζω, πῶς ἢ δόκιμες νὰ τρῶνε
Τὸ μισὸ ἢ τὸ τετάρτι, τοῦ φαγιοῦ τοῦ καλογορῶνε.
Συμφορὰ! τ' ἀλησιμονούσα, ἔχω κ' ἄλλο ποῦ πιστεύω,
Εἶμαι νέος Τορκουεμάδας, καὶ ζητάω καὶ γυρεύω
Νὰ ἀκούσω ἓνα ἄχνα!. ἓνα τ σ ο Ὑ.. περὶ θρησκείας,
Γιὰ νὰ δείξω τοῦ λαοῦ μας, τῆ σκηναῖς τῆς Ἰσπανίας;
Ἐμελέτησες κ λ ο σ ἰ δ ι ς; . . συμφορὰ σου μαῦρε ἐγδότη!
Μ' ἓνα μ π ο υ γ ι α υ ρ δ ἰ σὲ στέρνω παρευθεῖς εἰς τοῦ
[Δεσπότη.

Τὰ κ λ ο σ ἰ δ ἰ α τὰ κ λ ο σ ἰ δ ἰ α . . ! εἶν' τὰ
[πρῶτα ὅπου τιάνουν,

Τὸ προῖ-πρωῖ-οἱ παπάδες ὄντες θέλουν..νὰ..σημάνουν! .
Ἐγραψες γιὰ κ ο υ τ ρ ο υ μ π ο ῦ χ ι α ς; εἶνε χρέος
[μου πιστεύω,

Τὴν ἀσέβεια τοῦ λόγου, αὐστηρὰ νὰ στηλητεύω

Κουτρομπουχι εἶνε καὶ ἡ σκούφια, ποῦ φοροῦνε οἱ καλο-
[γῆραι,

Ποῦ μοῦ φέρουνε κανίσκια, ἀπὸ κάθε μοναστήρι! . .

Οὐ! πιστεύω συμπολίτες, πῶς πολὺ θὰ φχαριστιεστε,
Κατὰ πῶς τιμάω τὴ θέσι, ἂ ν ἄ ρ γ ἦ ς ε μ ἔ δ ἰ α -
[λέξετε! .

....Δὲν πιστεύω νάνε χρεῖα, νὰ ἀλλάξω ἐφέτω κόμμα,

Λένε πῶς...μὰ δὲν πειράζει, εἶμαι σὲ καιρὸ ἀκόμα.

Προσδοκάω.. προσδοκάω τσ' ἐκλογῆς μου τὴν σιγμὴν,

Στραβομάρα στὸ λάό μας, κ' ἀφθονη μπαμποῦλα ἀμήν.

Ὁ Ἰεσοῦ Γεδόνη, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΕΠΙΜΟΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΧΘΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Α Η Ν Ι Α . »
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΙΑΚΩΒΩΣ ΓΕΛΑΦΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΜΕΤΡΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1 Σ3.41.Φ1 0033